

[Undervisningsministeren.]

rådet, at det ikke er for at lægge luft i forhold til planlægningsrådet, men for at holde det principielle helt klart, at jeg gerne vil understrege, at regeringen har fundet det rigtigt at fremlægge planlægningsrådets forslag, men netop at gøre det som grundlag for den debat, der er startet her i dag; jeg synes, det er rigtigt at gøre det helt klart.

Jeg skal ikke komme ind på de vældige mange interessante enkeltspørgsmål. Jeg går ud fra, at vi får lejlighed til at drøfte dem senere, når jeg får mulighed for, hvis det ønskes, at blive kaldt til samråd i udvalget om en del af dem. Jeg vil dog gerne lige nævne nogle enkelte.

Hr. Axel Kristensen og også andre var inde på spørgsmålet om nødvendigheden af at få underbygget prognoserne under hensyn til nye studieformer og nye studieordninger; og dér er vi jo i gang på en række felter; der er skabt nogle nye studieordninger i de sidste år; andre er, om jeg så må sige, i ovnen, men det er givet, at det nok er vanskeligt endnu at vurdere de prognosemæssige følger. Det er noget af det, der gerne skulle ske og givet vil ske i den planskitse, der er bebudet fra planlægningsrådet, men vi har allerede nu materiale, der vil være egnet til, om det ønskes, i udvalget at belyse, hvor langt vi er nået.

Jeg tror, det var hr. Gottschalck-Hansen, der bad mig om ikke at være for konservativ i min holdning over for det, der skal ske i Odense. Det er en opfordring, jeg altid gerne efterkommer, også i dette. Jeg er enig i og stærkt enig i, at vi ikke skal lave kopier, og at vi netop skal benytte den chance, vi får først og fremmest med Odense, men også med senere centre, til at prøve, som jeg tror det blev sagt, nye kombinationsmuligheder, til at lade fantasien spille, ikke sådan at vi mister jordforbindelsen, men sådan at vi ikke betragter det som en selvfølge, at Københavns universitet fra 1479 eller Århus universitet fra 1929 skal være det, der danner mønstret. Jeg synes, det er en helt væsentlig ting, og også af den grund mener

jeg, vi skal se frem til en hel del af det arbejdsstof — jeg mener nu, noget af det allerede ligger i lovforslaget — som vi kan skaffe, og ikke mindst igen den planskitse, som er bebudet fra planlægningsrådet.

Der blev gjort en bemærkning af hr. Morten Lange om, at der ikke var plads i investeringsplanen. Jeg bør vel næsten på en så konkret ting svare, at hvis vi ser på, hvad der rent faktisk er muligheder for at få i gang inden for 5 års perioden, er jeg ikke i tvivl om, at investeringsplanens størrelsesorden er rigtig. Dertil kommer, som det fremgik af investeringsplanen, at der er regnet med tillægskvota, hvor det måtte vise sig nødvendigt, så der er ikke nogen principiel forskel mellem det, vi arbejder med her, og den investeringsplan, som regeringen har forelagt tinget.

Der blev rettet kritik fra hr. Iver Poulsens side mod planlægningsrådet, fordi man ligesom havde negligeret det nationale. Jeg har ikke været draget ind i diskussionen, for planlægningsrådet er et selvstændigt organ; men jeg synes, det er rigtigt, som man siger et sted i den betænkning, vi alle sammen har fået, at ud fra de forudsætninger, man har ment at skulle arbejde med i planlægningsrådet, har man måttet sige sådan og sådan. Jeg synes i og for sig, det er rigtigt, at planlægningsrådet har lagt hele dette materiale på bordet, og at det så bliver denne forsamling, der føjer den dimension til, som det folkelige perspektiv er. Jeg synes, det er en ret naturlig arbejdsdeling; det kunne vel endda siges, at man måske kunne have forkludret grundlaget fra planlægningsrådet lidt, hvis man havde lagt et modsat synspunkt op, men det kan vi selvfølgelig se forskelligt på. Jeg mener, det er en rigtig arbejdsdeling, som her har fundet sted.

Der blev stillet et spørgsmål til landbrugsministeren; jeg tror, jeg kan besvare det, men da det er et lidt problemfyldt område, vil jeg bede hr. Iver Poulsen have tålmodighed, til jeg kan få det bragt videre til landbrugsministeren og også få et svar bragt frem.